

I »Ringstedegnens Fugle« (Flora og Fauna 1900) af Orla Bock nævnes ikke Høgesangeren.

Fra Sorøegnen har jeg haft et Æg fra omtrent 1872.

I »Næstvedegnens Fugle« anføres kun det tidligere nævnte Tilfælde (6 Stykker ved Bækkeskov).

Ved Haslev har Helms aldrig truffet den.

Ved Præstø saa R. J. Olsen et Par i Sommeren 1900.

Ved Vordingborg, hvor Erichsen, ifølge Kjærbølling har truffet den ynglende, fandt Barfod i 1887 en Rede ved Oringe og i 1888 en ved Slotsruinerne.

Ved Orehoved paa Falster fandt R. J. Olsen i 1889 et Par, næste Aar to Par ynglende i en Have. Senere ynglede et Par 2 Aar i Træk i et Slaaenbuskads.

I tidligere Tider skal den have ynglet ved Ourebygaard paa Lolland (E. Hage — Kjærbølling).

HVINAND, CLANGULA GLAUCION AMERICANA BP., NY FOR GRØNLAND.

AF

E. LEHN SHIØLER.

Blandt en Del grønlandske Fugleskind, som jeg modtog fra Godthaab, fandtes en Hvinand (*Clangula glaucion*), skudt ved Kornok 16. Januar 1906. Det er en gammel Han i Pragtdragt, og den er, som man næsten kunde vente, af den amerikanske Race, der jo adskiller sig fra den evropæiske ved sin betydeligere Størrelse.

Dens Maal ere:

Næb fra forreste Fjerrand til Spidsen	Vingen fra Haand- led til Spids	Tarse	Mellemtaa	Yderta.
35 mm.	227 mm.	42 mm.	71 mm.	73 mm.

godt stemmende med ♂ ad. i min Samling fra Delawan Lake, Wisconsin, 19. Marts 1900, hvis Maal ere:

34 mm.	230 mm.	40 mm.	72 mm.	73 mm.
--------	---------	--------	--------	--------

Gennemsnitsmaalene af 17 danske Hanner, alle udfarvede Fugle i Pragtdragt, hidsættes til Sammenligning:

34 mm.	218,5 mm.	39 mm.	68 mm.	69 mm.
--------	-----------	--------	--------	--------

Baird, Brewer and Ridgway opgive som Gennemsnitsmaal for Vingen af Racen *americana* 233 mm. (♂) (Water birds of North Am. Vol. II, pag. 45). Største og mindste Maal for Vingen i ovennævnte Række af danske Hanner er henholdsvis 223 og 210 mm.

Hverken Arten eller Racen er set i Grønland tilforn; derimod ere Slægtens to andre Arter trufne der. *Clangula albeola* L. har vist sig paa Vestkysten et Par Gange, jfr. Winge: Grønlands Fugle pag. 92, og *Clangula islandica* Gml. er jo Standfugl, netop særlig omkring Godthaab.

EN SOMMERUDFLUGT TIL NORDRE RØNNER.

AF

R. JUL. OLSEN.

En Mils Vej til Havs nordvest for Læsø ligger en lille Gruppe Holme, der paa Grund af deres Lidenhed og afsides Beliggenhed let vilde undgaa at blive bemærket, selv om man kom den ret nær, om ikke et højt Granitfyrtårn knejsede paa en af dem og synligt viden om tiltrak sig Opmærksomhed. Holmene kaldes Nordre Rønner. Forinden Fyrtårnets Opførelse i 1880 boede her kun Fugle, Havet var deres Forraadskammer, Holmene ydede dem Læ og Plads til deres Yngel. Stor Forstyrrelse fra Menne-skets Side have de næppe været udsatte for, og flere Arter, som paa Grund af deres faatallige Optræden var Udryddelsen nær, fandt længe et Fristed her. Rovternen og Ederfuglen nævnes af Kjærbølling som ynglende paa Nordre Rønner.

At Holmenes Bebyggelse maatte have indvirket paa Fuglelivet var sandsynligt, ligesom at de Arter, der i Forvejen vare faatallige, særligt maatte have lidt derved. Min Overraskelse var derfor stor, da jeg under et Ophold paa Læsø i Efteraaret 1889 mellem nogle Æg, som sagdes at være indsamlede paa Nordre Rønner for ikke ret længe siden, fandt Brudstykker af et, som jeg trods Støv og Afblegning mente at kunne genkende som værende et Rovterneæg. Denne Fugl havde jeg troet forsvunden derfra for adskillig Tid siden.

Da jeg 4 à 5 Aar senere i Hr. Viceinspektør Wingses Fyrberetning for 1892 saa omtalt en paa Nordre Rønner ynglende Fugl kaldet »Hvidfugl« uden at kunne faa at vide, hvilken Art